JUDECĂTORIA ORHEI
(sediul Central)

Dosar nr. 4-314/2026
nr. elec. 4-26142701-38-4-09112026

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 noiembrie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecător Ecaterina Buzu
Grefier Mircea Dolghi
Cu participarea:
Agentului constatator al IP Orhei Morozan Mihaela
Persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional Merkulova Olga
Traducătorului Macarov Silvia

examinând în ședință judiciară închisă, cauza contravențională în privința lui Merkulova Olga, IDNP-*****, născută la *****, domiciliată în sat. *****, de învinuire în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional al RM,

a c o n s t a t a t:

Agentul constatator al IP Orhei, Morozan Mihaela, la 03 noiembrie 2026, a întocmit în privința lui Merkulova Olga, procesul-verbal cu privire la contravenție nr.MAI07750772, prin care o acuză pe aceasta, de comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional al RM.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție Merkulova Olga se învinuiește că, la 19 octombrie 2026, s-a eschivat cu rea voință de la exercitarea obligațiilor părintești care a determinat plasamentul copilului în servicii sociale de plasament.

În ședința de judecată, agentul constatator al IP Orhei, a susținut învinuirea și a solicitat să fie recunoscută Merkulova Olga vinovată de comiterea contravenției imputate și să-i fie stabilită sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Merkulova Olga, în ședința de judecată, a declarat că, la 19 octombrie 2026, fiica sa a ieșit din casă fără voia ei. A observat deodată că ea a plecat, iar dânsa s-a adresat poliției, deoarece fiica sa pe nume Dinara Mihailova, născută în anul 2010, este un copil problematic. Trebuia să se adreseze poliției, deoarece singură nu o putea găsi. Cu ajutorul colaboratorilor de poliție fiica sa a fost găsită în Căușeni. Din cauza comportamentului neadecvat al fiicei și din motiv că pleca de la domiciliu, a fost nevoită să-i ia telefonul mobil, iar fiica s-a supărat, însă sau găsit persoane care i-au dat un telefon. Orice discuție dusă cu fiica ei, aceasta nu o ascultă. După caz, fiica a fost plasată în plasamentul din sat. Peresecina, avea în continuare un comportament necorespunzător și a fugit din acea instituție. Fiica a fost găsită și când a înțeles că asta nu este o glumă, a scris o foaie ca să fie reîntoarsă în familie, iar fiica a revenit în familie și merge la școală, este clasa a 9-a.

În cazul în care va fi recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției incriminate, solicită să fiu pedepsită cu munca neremunerată în folosul comunității.

Audiind participanții la proces și cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată consideră că, Merkulova Olga, urmează a fi recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.64[1] din Codul contravențional al RM.

Potrivit prevederilor art. 458 din Codului contravențional al RM, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Examinând legalitatea de formă a procesului–verbal cu privire la contravenție, instanța nu a stabilit încălcarea a careva drepturi și libertăți ale lui Merkulova Olga, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07750772 a fost întocmit la 03 noiembrie 2026, în prezența acesteia, cu explicarea tuturor drepturilor și obligațiilor procedurale prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, semnând procesul-verbal, fără a invoca careva obiecții a semnat și la rubrica „recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită , fapt pentru ce semnez.

Astfel, instanța reține cu certitudine că, procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute și nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa, conform art.445 din Codului contravențional al RM.

Cum reiese din materialele cauzei contravenționale și constatat, în ședința de judecată, Merkulova Olga, că la 19 octombrie 2026 s-a eschivat cu rea voință de la exercitarea obligațiilor părintești care a determinat plasamentul copilului în servicii sociale de plasament, prin ce a comis contravenția prevăzută de art.64[1] din Codul contravențional al RM.

Concluzia instanței de judecată, privind faptul că, Merkulova Olga, a comis fapta constatată supra, rezultă din analiza și aprecierea tuturor probelor administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, în conformitate cu art.425 din Codul contravențional al RM, și anume:

- conținutul demersului primarului comunei Vatici Petru Dogogher din 20 octombrie 2026, nr. 214 prin care informează Procuratura Orhei despre plasamentul urgent a minorei Mihailova Dinara în Centrul de prestare a Serviciilor sociale „Generația Pro” din sat. Peresecina, r-nul Orhei.

- dispoziția primarului comunei Vatici nr. 142/2 din 19 octombrie 2026, prin care se dispune plasarea lui Mihailova Dina în Centrul de prestare a Serviciilor sociale „Generația Pro” din sat. Peresecina, r-nul Orhei, pentru 72 ore.

-procesul-verbal de audierea a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Merkulova Olga care a recunoscut vina.

Astfel, din probele expuse supra, instanța de judecată ajunge la concluzia, că vinovăția lui Merkulova Olga, în comiterea contravenției prevăzute de art. 64^1 din Codul contravențional al RM, este dovedită integral, ”dincolo de orice dubiu rezonabil”.

În acest context, instanța de judecată reține că, din examinarea art. 8 al Legii nr. 140/2013 se deduce prezența mai multor forme de neîndeplinire a obligațiilor părintești, printre care: neglijarea copilului; lipsirea copilului de îngrijire și supraveghere din cauza absenței părinților de la domiciliu; crearea de condiții pentru viețuirea copilului în stradă sau pentru fuga acestuia de acasă; alungarea copilului de acasă; refuzul exercitării obligațiilor părintești privind creșterea și îngrijirea copilului; abandonarea copilului.

Conform art. 3 al Legii nr. 140/2013, plasament constituie „măsură de protecție a copilului separat de părinți prin care se asigură condiții pentru creșterea și îngrijirea acestuia în servicii sociale de plasament.

La alin. (2) a art. 5 al legii respective se prevede că plasamentul copilului poate fi dispus de autoritățile tutelare numai în cazul în care, în urma evaluărilor, se constată că menținerea copilului alături de părinți nu este posibilă sau contravine interesului superior al acestuia”.

Aceeași lege prevede la art. 3 că plasamentul poate fi de două tipuri: plasament de urgență – „plasamentul copilului ale cărui viață sau sănătate sunt în pericol iminent, indiferent de mediul în care acesta se află, pentru o perioadă de până la 72 de ore”; plasament planificat – „plasamentul copilului într-un serviciu social, pentru o perioadă determinată de timp, conform prevederilor planului individual de asistență”.

În acord cu alin. (2) a art. 11 al aceleiași Legi, în cazul plasamentului de urgență, copilul poate fi plasat în: a) familia rudelor sau a altor persoane cu care a stabilit relații apropiate (vecini, prieteni de familie etc.) și care doresc să primească/să țină copilul pentru a-l crește și educa în familia lor, în baza cererii scrise a acestora, pornind de la necesitatea asigurării stabilității și continuității în îngrijirea, creșterea și educația copilului, ținând cont de identitatea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică; b) servicii de plasament de tip familial; c) servicii de plasament de tip rezidențial.

Din alin. (2) a art. 12 al Legii nr. 140/2013 reiese că în cazul plasamentului planificat, copilul poate fi plasat în: a) serviciul de tutelă/curatelă; b) serviciul de plasament de tip familial (casă de copii de tip familial, asistență parentală profesionistă); c) serviciul de plasament de tip rezidențial (casă comunitară, centru de plasament temporar, alt tip de instituție rezidențială).

Astfel, de circumstanțe sunt specificate în dispozițiile de la lit. h), j) și k) alin. (2) a art. 22 al Legii nr. 140/2013: neîndeplinirea, fără motive întemeiate, de către părinți a dispozițiilor legitime ale autorității tutelare în scopul asigurării respectării drepturilor și intereselor copiilor; eschivarea sub orice formă a părinților de la procesul de reintegrare a copilului în familie; aflarea copilului în pericol iminent din cauza lipsei de supraveghere din partea părinților. Repetabilitatea circumstanțelor sus-menționate sau a altor circumstanțe relevante, durata relativ îndelungată de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, precum și recalcitranța făptuitorului – toate acestea confirmă atitudinea de rea-voință a acestuia.

Instanța de judecată notează faptul că în conformitate cu prevederile art. 5 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, care în corespundere cu prevederile art. 4 din Constituția

Republicii Moldova are a aplicabilitate directă pe teritoriul RM, obligațiile și responsabilitățile părinților sunt supravegheate de stat.

Din interpretarea normei vizate în Convenție se deduce faptul că anume ambii părinți poartă răspundere solidară pentru întreținerea și creșterea copiilor, fapt confirmat în legislația națională prin prisma prevederilor art. 58, alin. (1) din Codul familiei „părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat".

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului- verbal este una temeinică.

Mai mult, instanța de judecată conchide că, fapta contravențională imputată lui Merkulova Olga a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privința aceleiași versiuni de acuzare, iar în acest sens, instanța deduce că a existat într-adevăr o necesitate stringentă de intervenire din partea poliției, în contextul căreia au fost relevate și acțiunile ilicite ale lui Merkulova Olga.

Instanța mai precizează în mod evident, nu există dubii în privința celor constatate de către agentul constatator, atâta timp cât, prin autoritatea ce i s-a conferit, are obligația să-și de-a interesul pentru respectarea întocmai a prevederilor legale, fără a leza în nici un fel drepturile lui Merkulova Olga, care în mod cert la 19 octombrie 2026 s-a eschivat cu rea voință de la exercitarea obligațiilor părintești care a determinat plasamentul copilului în servicii sociale de plasament

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate ca veridice de instanță, iar încheierea procesului-verbal și adoptarea deciziei de sancționare în acest caz va fi una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional al RM, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din același cod, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante, iar față de persoana a cărei vinovăție este dovedită se aplică o sancțiune echitabilă, în limitele și în conformitate cu dispozițiile codului contravențional.

Respectiv, sub aspectul individualizării pedepsei, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele stabilite de art. 64^1 din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituția RM, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii și în prezent, contravenția incriminată prevederea o sancțiune cu amendă de la 15 la 30 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore.

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Instanța de judecată constată că Merkulova Olga a invocat că în cazul în care va fi recunoscută vinovată solicită să-i fie aplicată o sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În acest context, reieșind din circumstanțele cauzei și personalitatea persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, instanța concluzionează că în privința lui Merkulova Olga poate fi aplicată sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

La stabilirea sancțiunii, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 32 și 37 din Codul contravențional, de caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției, comportamentul persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional.

Reieșind din prevederile art.42 din CC, instanța de judecată reține circumstanțe atenuante săvârșirea contravenției într-un concurs de împrejurări personale sau familiale, iar circumstanțe agravante, în conformitate cu art.43 din Codul contravențional, instanța nu a constatat.

Subsecvent, instanța conchide că, sancțiunea dată, va avea drept scop atât restabilirea echității sociale, cât și corectarea lui Merkulova Olga, măsura de pedeapsă aplicată lui Merkulova Olga, fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acesteia și pericolul social al contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 37, 64^1, 395, 400 alin.(1), 458, 460 și 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat, Merkulova Olga, de comiterea contravenției prevăzută de art. 64^1 din Codul contravențional al RM și în temeiul acestei Legi i se stabilește sancțiunea sub formă de 40 (patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Conform art. 37 alin. (5) din Codul contravențional la RM se obligă Merkulova Olga să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

Hotărâre cu drept de atac, în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Președintele ședinței, judecător Ecaterina Buzu